न्द्री मुवर्णमयः । र्यस्य यागोऽश्विनोर्व तड्रक्तम् ग्रायुधं वाह्ननं वापि स्तुतौ यस्येक् दृश्यते तमेव तत्स्तुतं विन्यात्तस्यात्मा बङ्गधा क्ति स इति । सरस्वन्तीर्थयोः प्रथमा द्वितीयार्थे भिषिति प्रथमा पद्यर्थे ॥ तत्र मुर्या सक् नग्नङ्गं नग्नुङः किएवः मेषः वपाः बङ्गवास्त्रिपप्रसम्बन्धिन्यो वपा बद्रैः उपवाकाभिर्यवैः तोक्नभिश्च व्रीक्तिः सक्तिता इन्द्रस्य वीर्यकरं भेषतं भवतु । ग्रश्व्याद्यः पयग्रादिनि पिबलु के कोतराज्यस्य यत्र देकि । कीद्रशं नराशंसं पतिं पालकम् । नग्न-ङः मुराकन्दः । नकारौ चार्यो । द्वितीयो भेषत्रशब्द ग्रार्षः ॥ ३१ ॥

कोती यत्तिदिउँदित ग्राजुक्षीनः सर्रस्वतीमिन्द्रं बलीन वर्धयनृष्भेण गर्वी-न्द्रियम्श्विनेन्द्रीय भेषतं यवैः कर्कन्धुंभिर्मधुं लाजिन मासर् पयः सोमः परि॰ ॥३५॥

दैव्यो होता इडा इडां प्रयाजदेवतां सर्स्वतीमिन्द्रमिश्चना ग्रिश्चनौ च य-ज्ञत् वर्त कुर्वन् ऋषभेण गवा च धेन्वा च बलेन वर्धयन् इडादीन्समर्ध-पन्यज्ञतु कीदशो होता ईडितः ऋविग्भिः स्तुतः ग्राजुद्धानः इडादीनाद्धयन् । तत्र यवैः लाजैश्च सिहतं मधु मासर्मोदनं निःस्रावं (९) च इन्द्राय इन्द्रियं वी-र्षकरं भेषतं भवति । ग्रिश्चसर्स्वतीन्द्रा होत्रिज्यमानाः पयग्रादीनि पिबलु हे होतः वं च यज्ञ ॥ ५ ॥

कोता वत्तहर्क्ति हार्षिम्रदा भिषङ्गासत्या भिषजाश्चिनाश्चा शिष्र्यमती भिषग्धेनुः सर्रस्वती भिषग्डुक्ण्ड्न्द्राय भेषतं पयः सोमः परि॰ ॥३३॥

दैव्यो कोता ऊर्णमदाः ऊर्णिनव म्रदीयः वर्क्तः प्रयाजदेवं भिषजा भिषजी वैद्यौ नामत्या न म्रमत्यौ सत्यद्रयौ म्रिश्चना म्रिश्चनौ सर्म्वती सर्म्वतीं च यत्तत् यज्ञत् । तत्र शिश्नमती बालकोपिता म्रश्चा वउवा भिषक् धेनुः भिषक्क इन्द्राय भेषज्ञमौषधं उक्ते उन्धे पूर्यित । म्रश्चाद्यो दित्तणा दीयने । लोपस्त म्रात्मनेपदेधिति [पा॰ ७. १.४१.] तलोपः । ते पयम्रादीनि व्यनु कोतर्यज्ञ (10.) ॥३३॥ कोती यत्तुदुरो दिशः कवष्यो न व्यचंस्वतीरिश्चभ्यां न उरो दिश इन्द्रो